

21. november 2017

Gildehal

Gildemestertalen

A er det første bogstav i alfabetet, V er et af de sidste. Nu har I sikkert alle sammen regnet ud, hvad det er jeg har i tankerne.

Det er et ord I har hørt så ofte i de seneste tre uger. Vi foretager os jo adskillige valg hver eneste dag, men de kræver hverken stemmesedler eller plakater. På et tidspunkt har vi valgt at melde os ind i gildet. Her møder vi ligesindede, og de politiske og religiøse holdninger, lader vi ligger for en stund. Det kan debatteres så mange andre steder. Da gilderne blev grundlagt, var der sikkert ingen gildebrødre, som tænkte 100 år frem. Vi har imidlertid passeret Gildernes

80 års jubilæum, det til trods at vi er nødt til at se fremad. Vi kan selvfølgelig ikke lægge planer 100 år frem i tiden, MEN hvis vi ønsker vores efterkommere også skal ha` mulighed for, at blive gildebrødre, er vi nødt til at tænke langsigtet,

Forandringer er ofte nødvendige!

Vi skal altid være relevante og tilpasse os, dog uden at give slip på vores værdier. Der hvor man fastholder historien, værdierne og traditionerne, skabes der fremgang. Vi er i gang med en fornyelse, og vi må ikke være bange for at begå fejl, alle begår fejl en gang imellem.

Vi er så småt på vej ind i den digitale tidsalder!

Tjah. Nu trækker I sikkert på smilebåndet, for der har verden jo været på vej hen i mange år. Vi har blot ikke haft modet, evnen, lysten eller viljen. Nu er der imidlertid sat en proces i gang med et gammeldags postkort med QR kode, samt en fin ny hjemmeside. Der er sikkert nogle af os, der stadig er tilbageholdende, og vil være det længe. MEN vi er nødt til, at betræde disse "ukendte og mørke stier", hvor flertallet har bevæget sig længe. Der er endda tanker fremme om at alle, der har lyst skal kunne komme på en lokal Facebook side. Personligt er jeg ikke i stand til at kapere alle de uendelige muligheder, der findes nu om dage. Men når jeg hører om, at et af de andre gilder, har 1/3 af deres gildebrødre med på ovennævnte medie, hvor en ad dem er 87, skal vi så samme vej?

Vi er nødt til at prioritere, men ved at synliggøre os på nettet, være visionære, lytte på "vandrørene", give nye ideer og tanker masse af plads og lade nye gildebrødre, der bliver optaget få plads med nye tanker og ideer. Hvis vi ikke vælger til, så er det os der bliver valgt fra.

I gamle dage, var mottoet ude på landet: "**Enhver mand skal bygge et hus, ellers går udviklingen i stå**".

5 minutter Sct. Georg

Kurt Schmidt talte ud fra bogen HVOR KOMMER SANGENE FRA? I Lars Lilholts univers. Kurt havde valgt sangen

Hvor går vi hen når vi går!

Sangen handler om vores sårbarhed, døden, og at alt i grunden er et stort spørgsmål, vi ikke kan besvare. Det store spørgsmål er, hvorfor skal vi leve, når vi dog skal dø? "Hvor går vi hen, når vi går". Er der et liv efter døden, eller ej? "Nogen siger hjem til Gud/andre siger bare lyset går ud".

Man kan sige, at Lilholt får traditionen, folkemusikken og visen til at gløde ved, i både bogstavelig og overført betydning, at sætte strøm til musikken og ordene.

HVOR GÅR VI HEN NÅR VI GÅR:

*Vandråben udhuler sten
om lidt er det måske for sent
til hav bli`r hver dråbe,
når havet den når
hvor går vi hen når vi går*

Efter Gildehal, var Jørgen Sünksen bordleder, og kunne berette, at menuen var forloren and med diverse tilbehør, og til dessert, var der gammeldags æblekage. Derefter selvfølgelig også kaffe og småkager.

Undervejs blev der sunget sange fra sanghæftet. Steen sluttede aftenen af, med at takke 3. gruppe for et godt arrangement.

Skriver/ Kurt Schmidt